

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/12/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313010623
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4313010623.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Ľubice Medveckej, PhD. a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému E. J., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry v Leviciach (ďalej len „okresný prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 14.10.2013, sp. zn. 4T/88/2013, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 18.02.2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný E. J. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa 22.09.2012 v čase okolo 18.10 h bez príslušného vodičského oprávnenia pod vplyvom psychotropnej látky viedol po ceste č. U./XXXXX svoj motocykel zn. D. E., typ Y bez prideleného evidenčného čísla, VIN: O kde medzi obcami Čaradice a Kozárovce v ľavotočivej zákrute pred obcou Kozárovce v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy najmä svojím schopnostiam zišiel vpravo mimo vozovku na trávnatý porast, kde dostal šmyk a narazil do svahu priekopy, pričom následne vykonaným toxikologickým vyšetrením bola v jeho moči zistená hodnota 0,862 mg/l metamfetamínu a 0,103 mg/l amfetamínu ako jeho metabolitu, v dôsledku čoho bola jeho schopnosť bezpečne viesť motorové vozidlo vylúčená, nakoľko pod vplyvom drogy predstavoval hrozbu pre seba a iných účastníkov cestnej premávky.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustil u obžalovaného od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Levice z 08.04.2013, sp. zn. 4T/17/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 12.06.2013, sp. zn. 1To/53/2013 v trvaní 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia pokladá na ochranu spoločnosti a na nápravu páchatela za dostatočný.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie okresný prokurátor, ktoré odôvodnil tým, že súd I. stupňa síce správne rozhodol, keď uznal obžalovaného vinným zo spáchaného prečinu, stotožňuje sa so záverom súdu I. stupňa, že u obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, avšak vzhľadom na skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Levice, sp. zn. 4T/88/2013 bol obžalovaný odsúdený za dva trestné činy, je možné vyvodiť jednoznačný záver, že v jeho prípade nešlo o ojedinelý exces. Vzhľadom na to, že obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania dvoch trestných činov, z ktorých jeden je obzvlášť závažným zločinom, oba úmyselné trestné činy obžalovaný spáchal v súvislosti s neoprávnenou manipuláciou s omamnými látkami, pričom teraz prejednávaneho prečinu

sa dopustil v čase, keď sa proti nemu viedlo trestné stíhanie za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, nie sú splnené podmienky na použitie ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona. Poukázal na rozpor v odôvodnení napadnutého rozsudku, keď súd I. stupňa nekonštatoval priťažujúcu okolnosť a to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a to vzhľadom na skutočnosť, že obžalovanému je ukladaný trest podľa tzv. asperačnej zásady, na strane druhej však konštatuje, že použitie tejto zásady by bolo pre obžalovaného neprímerane prísne. Okrem citovania jednotlivých ustanovení zákona o cestnej premávke konštatuje, že obžalovanému bol uložený zákaz činnosti v priestupkovom konaní podľa § 3 odsek 2 písmeno c/ a § 4 odsek 1 písmeno a/ zákona o cestnej premávke a tieto sa žiadnym spôsobom netýkajú vykonávania určitej činnosti v stave vylučujúcom spôsobilosť a teda nie je možné tvrdiť, že obžalovaný bol za žalovaný skutok postihnutý v priestupkovom konaní. Upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona nemá oporu vo vykonaných dôkazoch a ani v samotnom Trestnom zákone.

Preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody bez použitia § 39 odsek 1 Trestného zákona ako aj trest zákazu činnosti podľa § 61 odsek 1 Trestného zákona.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí navrhla podľa § 321 odsek 1 písmeno d/ , odsek 2 Trestného poriadku zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste, pretože na upustenie od uloženia súhrnného trestu neboli splnené zákonné podmienky. Navrhla podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku uložiť obžalovanému nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody, pričom v celom rozsahu zotrvala na písomných dôvodoch odvolania prokurátora.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí k dôvodom odvolania prokurátora uviedol, že súd I. stupňa rozhodol v súlade so zákonom a je toho názoru, že dôvodom podania odvolania prokurátora, je iba skutočnosť, že Okresný súd Levice v konaní vedenom pod sp. zn. 4T/17/2012 použil mimoriadne zmierňovacie ustanovenie a pokiaľ by toto použité nebolo a bol by obžalovanému ukladaný trest v rámci riadnej trestnej sadzby za použitia § 41 odsek 2 Trestného zákona, nebolo by v danej veci podané odvolanie. Mimoriadne zmiernenie trestu v citovanom konaní považoval aj odvolací súd za zákonné rozhodnutie a poukázal na mieru závažnosti konania obžalovaného v tomto konaní, ide o prečin, za ktorý je ustanovená trestná sadzba s hornou hranicou jeden rok. Poukázal na skutočnosť, že oboch skutkov sa obžalovaný dopustil vo veku blízkom mladistvým, vyrastal v ťažkých rodinných pomeroch, keď sám otec obžalovaného, mu vytváral podmienky na páchanie drogovej trestnej činnosti, čo viedlo aj k rozvodu rodičov obžalovaného. Navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že obidva trestné činy oľutoval a nikdy v živote sa už takého ničoho nedopustí.

Krajský súd, ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, a to výroku o uloženom treste, ako i správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je nedôvodné.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti a zákonnosti výroku o uloženom treste dospel k záveru, že súd I. stupňa pri rozhodovaní o treste postupoval dôsledne podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, zohľadnil všetky kritériá vyjadrené v tomto ustanovení Trestného zákona. Správne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom aplikoval ustanovenie § 44 Trestného zákona o upustení od uloženia súhrnného trestu. Jedinou zákonnou podmienkou upustenia od uloženia súhrnného trestu ustanovenou v § 44 Trestného zákona je zistenie a z neho vyvodená právna úvaha, že trest uložený skorším rozsudkom možno pokladať na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia za dostatočný. Tento záver považuje aj odvolací súd za zákonu zodpovedajúci a vykonaným dokazovaním opodstatnený a to zo všetkých tých dôvodov, ktoré sú uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré zodpovedá ustanoveniu § 168 odsek 1 Trestného poriadku a krajský súd v tejto časti naň odkazuje a v celom rozsahu sa s dôvodmi tohto rozsudku stotožňuje.

Krajský súd k dôvodom odvolania prokurátora navyše udáva, že nie je možné konštatovať, že napadnutým rozsudkom bol obžalovaný odsúdený za dva trestné činy, ako to udáva prokurátor na strane tri svojho odvolania. V danom prípade nastala situácia, že súd I. stupňa mu mal ukladať trest za dva trestné činy a to za jeden obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Levice z 08.04.2013, sp. zn. 4T/17/2012 a za teraz prejednávaný prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona. Krajský súd a ani súd I. stupňa v danej veci nemohli nerešpektovať konštatovanie Okresného súdu Levice v konaní vedenom pod sp. zn. 4T/17/2012 a následne aj Krajského súdu v Nitre, že trest ukladaný obžalovanému v zákonnej trestnej sadzbe by bol pre tohto neprimerane prísny, bol by skôr likvidačný. V tejto súvislosti preto uloženie trestu v danom konaní za striktného rešpektovania a použitia tzv. asperačnej zásady, by bolo opätovne pre obžalovaného neprimerane prísne a poukazujúc na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti a trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za prečin pod vplyvom ohrozenia návykovej látky, možno považovať trest uložený rozsudkom Okresného súdu Levice v konaní pod sp. zn. 4T/17/2012 za dostatočný tak pre ochranu spoločnosti ako aj pre nápravu obžalovaného.

So zreteľom na uvedené preto krajský súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.